

KONFERENSIYALAR.COM

ANJUMANLAR PLATFORMASI

O'ZBEKISTON – 2030: INNOVATSIYA, FAN VA TA'LIM ISTIQBOLLARI

**II RESPUBLIKA ILMIY-AMALIY
KONFERENSIYA MATERIALLARI**

OKTYABR, 2026-YIL

ISBN 978-9910-8337-7-9

O‘ZBEKISTON – 2030: INNOVATSIYA, FAN VA TA’LIM ISTIQBOLLARI. II Respublika ilmiy-amaliy konferensiyasi materiallari. – Toshkent: Scienceproblems team, 2026. – 200 bet.

Elektron nashr: <https://konferensiyalar.com>

Konferensiya tashkilotchisi: “Scienceproblems Team” MChJ

Konferensiya o‘tkazilgan sana: 2026-yil, 2-oktyabr

Mas’ul muharrir:

Isanova Feruza Tulqinovna

Annotatsiya

Mazkur nashrda “O‘zbekiston — 2030: innovatsiya, fan va ta’lim istiqbollari” nomli II Respublika ilmiy-amaliy konferensiyasi doirasida taqdim etilgan ilmiy maqolalar to‘plami jamlangan. Unda O‘zbekistonning turli oliy ta’lim va ilmiy-tadqiqot muassasalari, tarmoq tashkilotlari, mustaqil tadqiqotchilar tomonidan taqdim etilgan ijtimoiy-gumanitar, iqtisodiyot, huquq, biologiya, tibbiyot va boshqa sohalarga oid maqolalar kiritilgan. Maqolalarda ilm-fanning zamonaviy yo‘nalishlari, innovatsion texnologiyalar, ta’lim islohotlari hamda barqaror taraqqiyotga oid masalalar muhokama qilingan. To‘plam akademik izlanishlar, amaliy tajribalar va ilmiy xulosalarni birlashtirgan holda, fanlararo integratsiyani chuqurlashtirish va ilmiy hamkorlikni kuchaytirishga xizmat qiladi.

Kalit so‘zlar: ilmiy-amaliy konferensiya, innovatsiya, fan va ta’lim, O‘zbekiston 2030, barqaror rivojlanish, ilmiy izlanishlar, fanlararo integratsiya, ilmiy hamkorlik, texnologik taraqqiyot, zamonaviy ta’lim.

ISBN 978-9910-8337-7-9

Barcha huquqlar himoyalangan.

© Scienceproblems team, 2026-yil

© Mualliflar jamoasi, 2026-yil

YURIDIK FANLARI

YANGI TAHRIRDAGI O'ZBEKISTON RESPUBLIKASI KONSTITUSIYASIDA INSON HUQUQ VA ERKINLIKLARINI TA'MINLASHNING YANGI KAFOLATLARI

Xusanov Diyor Sheraliyevich,
O'zbekiston Respublikasi Oliy Majlis
Qonunchilik palatasi deputati
Toshkent, O'zbekiston

Annotatsiya. Ushbu maqolada yangi tahrirdagi O'zbekiston Respublikasi Konstitutsiyasida inson huquq va erkinliklarini ta'minlashga qaratilgan konstitutsiyaviy-huquqiy kafolatlari tahlil qilinadi. Shuningdek, inson huquq va erkinliklarining bevosita amal qilishi, insonning sha'ni va qadr-qimmati daxlsizligi, inson va davlat o'rtasidagi munosabatlarda mutanosiblik prinsipining joriy etilishi, qonunchilikdagi ziddiyat va noaniqliklarni inson foydasiga talqin qilish, huquqlarni sud orqali himoya qilish hamda davlat organlarining huquqbuzar harakatlari natijasida yetkazilgan zararni qoplashga oid normalarning mazmun-mohiyati yoritilgan. Bundan tashqari, shaxsiy, ijtimoiy, iqtisodiy va raqamli huquqlarni ta'minlashda davlatning pozitiv majburiyatlari tahlil qilinib, mazkur konstitutsiyaviy normalarni huquqni qo'llash amaliyotiga yanada samarali tatbiq etish yuzasidan ilmiy-amaliy takliflar bildirilgan.

Kalit so'zlar: Konstitutsiya, inson huquqlari, inson qadri, huquq va erkinliklar, konstitutsiyaviy kafolat, mutanosiblik prinsipi, sud himoyasi, davlat mas'uliyati va raqamli huquqlar.

NEW GUARANTEES FOR ENSURING HUMAN RIGHTS AND FREEDOMS IN THE NEW EDITION OF THE CONSTITUTION OF THE REPUBLIC OF UZBEKISTAN

Husanov Diyor Sheraliyevich,
Deputy of the Legislative Chamber of the Oliy Majlis of the Republic of Uzbekistan
Tel.: +998 97 395 78 91
Tashkent, Uzbekistan

Annotation. This article analyzes the constitutional and legal guarantees aimed at ensuring human rights and freedoms enshrined in the new edition of the Constitution of the Republic of Uzbekistan. Particular attention is paid to the direct applicability of human rights and freedoms, the inviolability of human dignity, the principle of proportionality in relations between individuals and public authorities, the interpretation of legal ambiguities in favor of the individual, judicial protection of rights and state responsibility for unlawful decisions and actions of public authorities. The article also considers the positive obligations of the state in ensuring personal, social and digital rights and formulates proposals for improving the practical implementation of constitutional guarantees.

Key words: Constitution, human rights, human dignity, constitutional guarantees, direct applicability, proportionality, judicial protection, state responsibility.

Inson huquq va erkinliklarini e'tirof etish, ta'minlash va himoya qilish zamonaviy demokratik huquqiy davlatning eng muhim belgilaridan biri hisoblanadi. Inson huquqlari umumjahon deklaratsiyasi, Fuqarolik va siyosiy huquqlar to'g'risidagi xalqaro Pakt hamda inson huquqlariga oid boshqa universal xalqaro hujjatlar insonning sha'ni va qadr-qimmatini, erkinligi va tengligini huquqiy davlatning asosiy qadriyatlari sifatida belgilab bergan. O'zbekiston ham inson huquqlariga oid asosiy xalqaro hujjatlarga qo'shilib, ularda belgilangan standartlarni milliy qonunchilik tizimiga bosqichma-bosqich implementatsiya qilib kelmoqda.

Xususan, O'zbekiston Fuqarolik va siyosiy huquqlar to'g'risidagi xalqaro Paktga 1995 yilda qo'shilgan[3].

2023 yil 30 aprelda umumxalq referendumi asosida qabul qilingan yangi tahrirdagi O'zbekiston Respublikasi Konstitutsiyasi inson huquq va erkinliklarini ta'minlash sohasida milliy konstitutsionalizm rivojining yangi bosqichini boshlab berdi[1]. Yangi tahrirdagi Konstitutsiyada inson huquqlarini e'tirof etish bilan cheklanib qolmasdan, ularni amalda ta'minlash, davlat organlari faoliyatining mazmun-mohiyatini inson manfaatlariga yo'naltirish hamda buzilgan huquqlarni tiklashning samarali mexanizmlarini yaratishga qaratilgan qator yangi konstitutsiyaviy qoidalar mustahkamlandi. O'zbekiston Respublikasi Prezidentining 2023 yil 8 mayda qabul qilingan "Yangi tahrirdagi O'zbekiston Respublikasi Konstitutsiyasini amalga oshirish bo'yicha birinchi navbatdagi chora-tadbirlar to'g'risida"gi PF-67-son Farmonda ham Konstitutsiya normalarini davlat organlari, shu jumladan sud va huquqni muhofaza qiluvchi organlar faoliyatida to'g'ridan-to'g'ri va so'zsiz qo'llash belgilandi[4].

Konstitutsiyaviy huquq sohasida inson manfaatlarining ustuvorligi ilmiy adabiyotlarda ham asosiy yo'nalishlardan biri sifatida qayd etiladi. Xususan, olim H.M.Muhamedov Konstitutsiyaning mazmun-mohiyatida inson, uning sha'ni, qadr-qimmat, huquq va erkinliklari markaziy o'rin egallashini hamda qonun hujjatlarining tub mazmuni inson manfaatlarini ta'minlashga yo'naltirilishi lozimligini ta'kidlaydi[6]. Bu yondashuv yangi tahrirdagi Konstitutsiyada yanada aniq huquqiy mexanizmlar orqali ifoda etildi.

Avvalo, inson huquq va erkinliklarining bevosita amal qilishi yangi konstitutsiyaviy kafolatlarning eng muhimlaridan biri hisoblanadi. Konstitutsiyaning 15-moddasida Konstitutsiyasi mamlakatning butun hududida oliy yuridik kuchga ega, to'g'ridan-to'g'ri amal qiladi va yagona huquqiy makonning asosini tashkil etadi, deb belgilangan[1]. 20-moddada esa insonning huquq va erkinliklari bevosita amal qilishi, ular qonunlar, davlat organlari, fuqarolarning o'zini o'zi boshqarish organlari va ularning mansabdor shaxslari faoliyatining mohiyati hamda mazmunini belgilashi mustahkamlangan[1].

Mazkur qoidaning huquqiy ahamiyati shundaki, endi konstitutsiyaviy huquqni amalga oshirish uchun har doim ham alohida qonunosti hujjati yoki maxsus mexanizm qabul qilinishini kutish shart emas. Konstitutsiyaning o'zi davlat organi yoki mansabdor shaxs uchun bevosita huquqiy asos vazifasini bajarishi lozim. Shu ma'noda, Konstitutsiya deklarativ hujjatdan huquqni qo'llash amaliyotida kundalik foydalaniladigan oliy yuridik mezonga aylanadi. Yuqorida ta'kidlab o'tilgan Prezident Farmonida ham Konstitutsiya normalarini qo'llashni tegishli qonunchilik hujjati hali qabul qilinmaganligi vaji bilan rad etish qat'iyon taqiqlangani ushbu prinsipni amaliy jihatdan mustahkamlaydi[4].

Ikkinchidan, yangi tahrirdagi Konstitutsiyada inson sha'ni va qadr-qimmatining daxlsizligi alohida konstitutsiyaviy qadriyat sifatida mustahkamlandi. Konstitutsiyaning 26-moddasida insonning sha'ni va qadr-qimmatini daxlsiz ekani hamda hech narsa ularni kamsitish uchun asos bo'lishi mumkin emasligi belgilangan. Shuningdek, qiynoq, zo'ravonlik, shafqatsiz, g'ayriinsoniy yoki inson qadr-qimmatini kamsituvchi muomala va jazo taqiqlangan[1].

Inson qadri tushunchasini faqat shaxsning sha'nini hurmat qilish bilan cheklash maqsadga muvofiq emas. U insonning davlat bilan munosabatlarida mustaqil sub'ekt ekanini, uning huquqlari davlat organlari uchun majburiy chegara va bir vaqtning o'zida faoliyat mezonini

bo'lishini anglatadi. Fikrimizcha, aynan shu yondashuv yangi tahrirdagi Konstitutsiyaning inson huquqlariga oid normalarini yagona tizim sifatida tushunish uchun asos bo'ladi.

Uchinchidan, shaxsiy erkinlik va jinoyat protsessida inson huquqlarini muhofaza qilishning protsessual kafolatlari sezilarli darajada kuchaytirildi. Konstitutsiyaning 25-moddasida Yashash huquqi har bir insonning ajralmas huquqi ekanligi, u qonun bilan muhofaza qilinishi va inson hayotiga suiqasd qilish eng og'ir jinoyat sifatida ko'rilgan holda o'lim jazosi taqiqlangan[1]. 27-moddaga ko'ra, Har kim erkinlik va shaxsiy daxlsizlik huquqiga ega ekanligi va hech kim qonunga asoslanmagan holda hibsga olinishi mumkin emas. Shaxs sud qarorisiz qirq sakkiz soatdan ortiq ushlab turilishi mumkin emas va shaxs ushlanganida esa unga tushunarli tilda uning huquqlari hamda ushlab turilishi asoslari tushuntirilishi shart[1].

Konstitutsiyaning 28-moddasida aybsizlik prezumpsiyasining mazmuni yanada keng yoritilib, gumon qilinuvchi, ayblanuvchi yoki sudlanuvchi o'z aybsizligini isbotlashi shart emasligi, istalgan vaqtda sukut saqlash huquqidan foydalanishi, hech kim o'ziga va yaqin qarindoshlariga qarshi guvohlik berishga majbur emasligi belgilandi. Shaxsning o'z aybini tan olganligi unga qarshi yagona dalil bo'lsa, uni aybdor deb topish mumkin emasligi ham konstitutsiyaviy darajada mustahkamlandi[1]. 29-modda esa har kimning malakali yuridik yordam olish huquqini va shaxsning harakatlanish erkinligi amalda cheklangan paytdanoq advokat yordamidan foydalanish imkoniyatini kafolatlaydi. Qonunni buzgan holda olingan dalillardan odil sudlovda foydalanishga yo'l qo'yilmasligi ham belgilangan[1].

Mazkur qoidalaridan ko'rinadiki, yangi tahrirdagi Konstitutsiyada shaxsning jinoyat protsessidagi huquqlari nafaqat umumiy prinsip sifatida, balki aniq protsessual kafolatlar orqali ta'minlangan. Bu huquqni muhofaza qiluvchi organlar faoliyatida inson qadri va erkinligini birinchi o'ringa qo'yish talabini kuchaytiradi.

To'rtinchidan, yangi tahrirdagi Konstitutsiya inson va davlat organlari munosabatlariga mutanosiblik prinsipini olib kirdi. Konstitutsiyaning 20-moddasiga muvofiq, davlat organlari tomonidan insonga nisbatan qo'llaniladigan huquqiy ta'sir choralari mutanosib bo'lishi va qonunda belgilangan maqsadga erishish uchun yetarli darajada bo'lishi lozim. Shu bilan birga, inson bilan davlat organlari o'rtasidagi munosabatlarda qonunchilikda yuzaga kelgan barcha ziddiyat va noaniqliklar inson foydasiga talqin etilishi belgilangan[1].

Ushbu norma huquqni qo'llash amaliyoti uchun prinsipial ahamiyatga ega. Chunki davlatning qonuniy maqsadga erishishi shaxsga nisbatan istalgan darajada cheklov qo'llash huquqini anglatmaydi. Masalan, huquqbuzarlikka nisbatan ta'sir chorasini belgilashda uning maqsadi, og'irligi va shaxs huquqlariga ta'siri o'rtasida oqilona muvozanat bo'lishi lozim. Konstitutsiyaning 21-moddasi ham inson huquq va erkinliklari faqat qonun asosida va konstitutsiyaviy tuzum, aholi sog'lig'i, ijtimoiy axloq, boshqa shaxslarning huquqlari, jamoat xavfsizligi hamda tartibini ta'minlash uchun zarur bo'lgan doiradagina cheklanishi mumkinligini belgilaydi[1].

Fikrimizcha, mutanosiblik prinsipi davlat organlarining ma'muriy qarorlari, huquqiy ta'sir choralari va sud amaliyotida alohida mezon sifatida keng qo'llanishi zarur. Bunda qaror qabul qiluvchi organ faqat «qonunda shunday vakolat bor» degan asos bilan cheklanmay, aynan qaysi maqsad uchun chora qo'llanilayotgani va undan yengilroq vosita bilan shu maqsadga erishish mumkin yoki mumkin emasligini ham asoslab berishi maqsadga muvofiq.

Beshinchidan, Konstitutsiyada huquqlarni sud va boshqa huquqiy vositalar orqali himoya qilish kafolatlari kengaytirildi. 54-moddaga muvofiq, insonning huquq va erkinliklarini ta'minlash davlatning oliy maqsadi deb belgilangan [1]. 55-modda esa har kimga o'z huquqlarini qonunda taqiqlanmagan barcha usullar bilan himoya qilish, davlat organlari va mansabdor shaxslarning g'ayriqonuniy qarorlari, harakatlari yoki harakatsizligi ustidan sudga shikoyat qilish huquqini kafolatlaydi [1].

Mazkur moddaning yana bir muhim jihati shundaki, ichki huquqiy himoya vositalaridan foydalanib bo'linganidan keyin inson huquqlarini himoya qiluvchi xalqaro organlarga murojaat qilish huquqi konstitutsiyaviy darajada mustahkamlangan. Shuningdek, davlat organlari yoki mansabdor shaxslarning qonunga xilof qarorlari, harakatlari yoki harakatsizligi oqibatida yetkazilgan zararining davlat tomonidan qoplanishi huquqi belgilab qo'yildi.

Bu norma davlat va inson munosabatlarida mas'uliyatning ikki tomonlama xususiyatini yaqqol ifodalaydi. Ya'ni fuqaro qonunga rioya qilishi shart bo'lganidek, davlat organi ham o'z qarorlarining qonuniyligi va oqibatlari uchun huquqiy javobgarlikka ega bo'lishi kerak. Shu nuqtai nazardan, Konstitutsiyada davlat organlarining inson oldidagi mas'uliyatini kuchaytirish tendensiyasi kuzatiladi.

Oltinchidan, inson huquqlarini ta'minlashga davlatning pozitiv majburiyati nuqtai nazaridan yondashuv kuchaydi. Yangi tahrirdagi Konstitutsiyada bir qator huquqlar bo'yicha davlat faqat ularga aralashmaslik bilan cheklanmay, ushbu huquqlardan amalda foydalanish uchun tegishli sharoitlarni yaratish majburiyatini ham o'z zimmasiga olgan.

Jumladan, har kimning uy-joyli bo'lish huquqi belgilanib, sud qarorisiz va qonunga zid ravishda uy-joydan mahrum qilishga yo'l qo'yilmasligi, muayyan hollarda uy-joydan mahrum etilgan mulkdorga uning qiymati va yetkazilgan zarar oldindan hamda teng qiymatda qoplanishi kafolatlangan. Sog'liqni saqlash sohasida har kimning malakali tibbiy xizmatdan foydalanish huquqi, fuqarolarning qonunda belgilangan kafolatlangan tibbiy yordam hajmini davlat hisobidan olishi belgilangan [1].

Shuningdek, Konstitutsiyada qulay atrof-muhitga va uning holati haqida ishonchli axborot olishga bo'lgan huquq, shaharsozlik hujjatlarini jamoatchilik muhokamasidan o'tkazish, ta'lim olish huquqi, bepul umumiy o'rta va boshlang'ich professional ta'lim kafolatlari, alohida ta'lim ehtiyojlariga ega bolalar uchun inklyuziv ta'limni ta'minlash kabi normalar mustahkamlangan [1].

Bu o'zgarishlar inson huquqlarini faqat davlat aralashuvidan himoya qiluvchi «salbiy huquqlar» tizimi sifatida emas, balki davlatdan muayyan tashkiliy, huquqiy va ijtimoiy choralarni amalga oshirishni talab qiluvchi kompleks huquqlar sifatida talqin qilish imkonini beradi.

Yettinchidan, zamonaviy sharoitda raqamli makonda inson huquqlarini himoya qilish ham alohida ahamiyat kasb etmoqda. B.Narimanov ta'kidlaganidek, raqamli texnologiyalar inson huquqlarini amalga oshirish uchun mutlaqo yangi imkoniyatlarni yaratish bilan birga, ularning buzilishi bilan bog'liq yangi xavflarni ham yuzaga keltirmoqda. Muallif shaxsiy ma'lumotlarni himoya qilishni raqamlashtirish sharoitidagi dolzarb konstitutsiyaviy masalalardan biri sifatida ko'rsatadi [5].

Mazkur masala yangi tahrirdagi Konstitutsiyada ham o'z aksini topdi. Xususan, 31-moddada shaxsiy hayot daxlsizligi, shaxsiy va oilaviy sirni saqlash, yozishmalar va elektron

xabarlarining sir saqlanishi, shaxsga doir ma'lumotlarni himoya qilish, noto'g'ri ma'lumotlarni tuzatish hamda qonunga xilof ravishda to'plangan ma'lumotlarni yo'q qilishni talab etish huquqi mustahkamlangan[1].

Fikrimizcha, mazkur norma raqamli davlat xizmatlari, sun'iy intellekt, katta ma'lumotlar bazalari va avtomatlashtirilgan qaror qabul qilish tizimlarining kengayishi sharoitida tobora katta ahamiyat kasb etadi. Shu sababli kelgusida shaxsga doir ma'lumotlar dan foydalanishda shaffoflik, insonning avtomatlashtirilgan qarorlar ustidan shikoyat qilish huquqi hamda davlat axborot tizimlarida ma'lumotlarni himoya qilish kafolatlarini yanada rivojlantirish zarur.

Yangi konstitutsiyaviy normalarning samaradorligi, avvalo, ularning huquqni qo'llash amaliyotida qay darajada ishlashi bilan belgilanadi. Shu bois, fikrimizcha, inson huquqlari sohasidagi konstitutsiyaviy kafolatlarini amalga oshirishda bir qator yo'nalishlarga alohida e'tibor qaratish maqsadga muvofiq.

Davlat organlari tomonidan qabul qilinayotgan individual qarorlar va huquqiy ta'sir choralarida Konstitutsiyaning 20-moddasidagi mutanosiblik prinsipiga rioya qilingani alohida asoslanishi lozim. Shuningdek, sudlar va boshqa huquqni qo'llovchi organlar qarorlarida tegishli hollarda Konstitutsiya normalariga bevosita havola qilish amaliyotini yanada kengaytirish zarur. Davlat fuqarolik xizmatchilari va huquqni muhofaza qiluvchi organlar xodimlari uchun inson huquqlarining bevosita amal qilishi, inson foydasiga talqin qilish va mutanosiblik prinsiplari bo'yicha doimiy malaka oshirish tizimini rivojlantirish maqsadga muvofiq. Bundan tashqari, normativ-huquqiy hujjatlar loyihalarining inson huquqlariga ta'sirini alohida baholash mexanizmlarini takomillashtirish lozim[1].

O'zbekiston Respublikasi Prezidentining 2023 yil 8 mayda qabul qilingan "Yangi tahrirdagi O'zbekiston Respublikasi Konstitutsiyasini amalga oshirish bo'yicha birinchi navbatdagi chora-tadbirlar to'g'risida"gi PF-67-son Farmonda ham davlat organlari rahbarlarining Konstitutsiyani amalga oshirish uchun shaxsan javobgarligi belgilangan, sud va huquqni muhofaza qiluvchi organlarda Konstitutsiya normalarining bevosita qo'llanilishini monitoring qilish vazifasi nazarda tutilgan[4]. Bu konstitutsiyaviy normalarni amaliyotga tatbiq etish faqat huquqiy emas, balki institutsional vazifa ekanini ko'rsatadi.

Xulosa qilib aytganda, yangi tahrirdagi O'zbekiston Respublikasi Konstitutsiyasida inson huquq va erkinliklarini ta'minlash masalasi sifat jihatidan yangi darajaga ko'tarildi. Konstitutsiya inson huquqlarini shunchaki e'lon qiluvchi hujjat sifatida emas, balki ularni bevosita amalga oshirish va himoya qilishning huquqiy mexanizmini belgilaydigan oliy yuridik asos sifatida namoyon bo'lmoqda[1].

Inson huquq va erkinliklarining bevosita amal qilishi, inson sha'ni va qadr-qimmatining daxlsizligi, huquqiy ta'sir choralarining mutanosibligi, qonunchilikdagi noaniqliklarni inson foydasiga talqin qilish, sud himoyasining kengaytirilishi, davlat organlari tomonidan yetkazilgan zararni qoplash, xalqaro huquqni himoya qiluvchi organlarga murojaat qilish huquqi hamda ijtimoiy huquqlarni ta'minlash bo'yicha davlatning aniq majburiyatlari inson huquqlari konstitutsiyaviy kafolatlarining yangi tizimini shakllantirdi[1].

Shu bilan birga, mazkur kafolatlarining haqiqiy samarasi ularning qonunchilik va huquqni qo'llash amaliyotida izchil ro'yobga chiqarilishiga bog'liq. Bunda har bir davlat organi va mansabdor shaxs o'z faoliyatida inson huquqlarini ustuvor mezon sifatida qabul qilishi, har qanday huquqiy qarorning markazida inson va uning qonuniy manfaatlari turganini anglashi muhim. Shu ma'noda, yangi tahrirdagi Konstitutsiyada belgilangan insonparvar

huquqiy prinsiplarni amaliyotga to'liq joriy etish huquqiy davlatni yanada mustahkamlashning muhim sharti hisoblanadi.

Adabiyotlar/Литература/References:

1. O'zbekiston Respublikasi Konstitutsiyasi. Yangi tahrir. 2023 yil 30 aprel. Rasmiy nashr. – Toshkent: «O'zbekiston», 2023.
2. Inson huquqlari umumjahon deklaratsiyasi. BMT Bosh Assambleyasi, 1948 yil 10 dekabr.
3. Fuqarolik va siyosiy huquqlar to'g'risidagi xalqaro Pakt. BMT, 1966 yil 16 dekabr. O'zbekiston Respublikasi 1995 yilda qo'shilgan.
4. O'zbekiston Respublikasi Prezidentining 2023 yil 8 maydagi PF-67-son «Yangi tahrirdagi O'zbekiston Respublikasi Konstitutsiyasini amalga oshirish bo'yicha birinchi navbatdagi chora-tadbirlar to'g'risida»gi Farmoni.
5. Narimanov B. Raqamli huquqni shakllantirish sharoitida konstitutsiyaviy huquqning dolzarb muammolari // «Konstitutsiya – inson qadr-qimmatini ta'minlashning mustahkam kafolati» respublika ilmiy-amaliy konferensiyasi materiallari. – Toshkent: TDYuU, 2022. – B. 21–23.
6. Muhamedov H. Konstitutsiyaning asosiy maqsadi va vazifasi – inson manfaatlariga xizmat qilish // «Konstitutsiya – inson qadr-qimmatini ta'minlashning mustahkam kafolati» respublika ilmiy-amaliy konferensiyasi materiallari. – Toshkent: TDYuU, 2022.
7. Konstitutsiya – inson qadr-qimmatini ta'minlashning mustahkam kafolati: respublika ilmiy-amaliy konferensiyasi materiallari. – Toshkent: TDYuU nashriyoti, 2022.
8. Yangi O'zbekistonda fuqarolar huquqlarini himoya qilishning konstitutsiyaviy-huquqiy kafolatlari. Ilmiy maqola.

O‘ZBEKISTON — 2030: INNOVATSIYA, FAN VA TA’LIM ISTIQBOLLARI

II RESPUBLIKA ILMIY-AMALIY KONFERENSIYASI MATERIALLARI

2026-yil, 6-oktyabr

Mas’ul muharrir: *F.T.Isanova*
Texnik muharrir: *N.Bahodirova*
Diszayner: *I.Abdihakimov*

O‘ZBEKISTON — 2030: INNOVATSIYA, FAN VA TA’LIM
ISTIQBOLLARI. II Respublika ilmiy-amaliy konferensiyasi
materiallari. – Toshkent: Scienceproblems team, 2026. – 200 bet.

Elektron nashr: <https://konferensiyalar.com>

Konferensiya tashkilotchisi: Scienceproblems Team

Konferensiya o‘tkazilgan sana: 2026-yil, 2-oktyabr

ISBN 978-9910-8337-7-9

Barcha huquqlar himoyalangan.
© Scienceproblems team, 2026-yil.
© Mualliflar jamoasi, 2026-yil.